

Chúa Nhật Lễ Lá Năm A.

Kiểu Lá:

Bài Phúc Âm: Mt 21, 1-11.

LỄ LÁ

“Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến”

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi các ngài đến gần Giêrusalem, vào địa hạt Bétphaghê, giáp núi Cây Dầu, Chúa Giêsu sai hai môn đệ đi và bảo rằng: "Các con hãy đến làng trước mặt kia, sẽ gặp ngay một con lừa mẹ cột ở đó với con lừa con. Các con hãy mở dây, dẫn về đây cho Thầy; và nếu có ai bảo các con điều gì, thì hãy nói: Chúa cần đến chúng, và Ngài sẽ gởi trả lại ngay". Mọi việc này xảy ra để ứng nghiệm lời tiên tri đã phán: "Các ngươi hãy bảo thiếu nữ Sion rằng: Kia vua ngươi nhân ái đến cùng ngươi, ngồi trên lừa mẹ và lừa con, là con của con vật chở đồ".

Các môn đệ ra đi và làm theo lời Chúa Giêsu dạy bảo. Hai môn đệ dẫn lừa mẹ và lừa con về, trải áo lên mình chúng và đặt Chúa ngồi lên trên. Phần đông dân chúng trải áo xuống đường, kẻ khác thì chặt nhánh cây trải lối đi. Dân chúng kẻ thì đi trước, người theo sau tung hô rằng: "Hoan hô con vua Đavit! Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến. Hoan hô trên các tầng trời!"

Khi Ngài vào thành Giêrusalem, thì cả thành phố náo động và nói rằng: "Người đó là ai vậy?" Dân chúng trả lời rằng: "Người ấy là Tiên tri Giêsu, xuất thân từ Nadarét, xứ Galilêa".

Phúc Âm của Chúa.

Bài Đọc I: Is 50: 4-7.
Chúa Nhật Lễ Lá Năm A.

Bài trích sách Tiên tri Isaia.

Đức Chúa là Chúa Thượng đã cho tôi nói năng như một người môn đệ, để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức. Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ. Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi, còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui. Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn, gĩa má cho người ta giạt râu. Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ. Có Đức Chúa là Chúa Thượng phù trợ tôi, vì thế, tôi đã không hổ thẹn, vì thế, tôi trơ mặt ra như đá. Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

Đó là lời Chúa.

Đáp Ca: Tv 21: 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa, Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?

1. Thân sâu bọ chứ người đâu phải,
con bị đời mắng chửi dễ duôi.⁸ Thấy con ai cũng chê cười,
lắc đầu bĩu mỏ buông lời mỉa mai :⁹ “Nó cậy Chúa, mặc Người cứu nó !
Người có thương, giải gỡ đi nào !”

***Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?***

2. Cả bầy chó trong ngoài vây bủa,
chúng đâm con thủng cả chân tay,¹⁸ xương con đếm được vắn dài,
chúng đưa cặp mắt cứ hoài ngó xem.

***Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?***

3. Áo mặc ngoài chúng đem chia chác,
còn áo trong cũng bắt thãm luôn.²⁰ Chúa là sức mạnh con nương,
cứu mau, lạy Chúa, xin đừng đứng xa.

***Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?***

4. Con nguyện sẽ loan truyền danh Chúa
cho anh em tất cả được hay,
và trong đại hội dân Ngài,
con xin dâng tiến một bài tán dương.

***Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?***

5. Hỡi những ai kính sợ Đức Chúa, hãy ca tụng Người đi !
Hỡi toàn thể giống nòi Gia-cóp, nào hãy tôn vinh Người !
Dòng dõi Ít-ra-en tất cả, nào một dạ khiếp oai !

***Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?***

Bài Đọc II: Pl 2: 6-11.
Chúa Nhật Lễ Lá Năm A.

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Philipphê.

Đức Giê-su Ki-tô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế.

Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự. Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu. Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ ; và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng : “Đức Giê-su Ki-tô là Chúa”.

Đó là lời Chúa.

Câu Xướng Trước Phúc Âm: Pl 2: 8-9

Vì chúng ta, Đức Ki-tô đã tự hạ, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự.

Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu.

Câu Nguyện:

Lạy Chúa Giê-su, trong tuần lễ này, toàn thể Giáo Hội chúng con lặng lẽ dõi bước theo Chúa đi vào con đường khổ nạn. Âm thầm nhìn Chúa bị treo trên đống cao... chỉ vì hạnh phúc của chúng con. Ôi một tuần hồng phúc. Xin cho chúng con sống trọn tuần này với lòng cảm mến nồng nàn, lòng biết ơn sâu xa. Xin cho chúng con luôn trung thành và đặt niềm tin tuyệt đối vào Chúa. Chúa đã sống vì yêu, chết vì yêu và chỉ trong tình yêu mới tạo sức sống cho cuộc đời. Amen.

Suy Niệm

-Theo dõi một nhân vật nào đó từ bữa tiệc ly cho tới khi Chúa chết. Nhân vật này có thể là Đức Giê-su, Phê-rô, Giu-đa, lính La Mã, hay bất cứ ai.

Lời Nguyện Giáo Dân Chúa Nhật Lễ Lá Năm A.

1. Tiên tri Isaia đã viết: Người tôi tớ của Thiên Chúa không những chịu đau khổ về thể xác mà còn cả sự tủ nhục về tinh thần. Chúng ta cùng cầu xin cho Đức Giáo Hoàng Lê-Ô cùng các vị Chủ chăn trong Hội Thánh, luôn được an mạnh hồn xác và kiên trì cầu nguyện, hầu có đủ nghị lực để dẫn đưa Dân Chúa vượt qua mọi thử thách của thời đại.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

2. Chúng ta cùng cầu xin cho các tín hữu khắp giáo hội hoàn vũ, biết vượt qua mọi nỗi bất an, lo lắng, và hướng lòng đến tha nhân bằng sự hiệp thông cầu nguyện, nhất là luôn vững tin phó thác, để biến chuỗi ngày khó khăn, gian khổ trong cuộc sống thành thời gian thanh luyện bản thân mình.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa

3. Chúa Giêsu đã trải qua nỗi sợ hãi cô đơn tột cùng, nên Ngài hiểu rất rõ tất cả khổ đau của nhân loại. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho những ai đang đau khổ vì bệnh tật, thiên tai hay bất công của xã hội ở khắp nơi, tìm được niềm an ủi khi suy niệm cuộc Khổ nạn và Phục sinh của Chúa, hầu có được niềm hy vọng và sự bình an trong cuộc sống.

Lạy Chúa, chúng Con cầu xin Chúa.

4. Giáo Hội bắt đầu bước vào tuần lễ quan trọng trong năm Phụng vụ, Tuần Thương Khó của Chúa. Chúng ta cùng cầu xin cho mọi thành phần trong gia đình giáo xứ, biết nhìn lại, suy ngẫm về những gì đã và đang xảy ra. Xin cho tất cả biết trở về trọn vẹn với Chúa qua việc sám hối, hy sinh, hãm mình, chay tịnh, hầu sống và suy niệm về tuần thương khó của Đức Kitô một cách trọn lành.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa

5. Xin Chúa thương đến các đấng linh hồn, các linh hồn thân yêu của chúng con, cùng những linh hồn mà chúng con cầu nguyện hôm nay. Xin cho tất cả được an nghỉ đời đời trên Thiên Quốc.

Ly Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

6. Nhờ Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse và Các Thánh Tử vì Đạo nước Việt nam chuyển cầu. Trong tâm tình tạ ơn, mọi người hãy dâng lên Chúa những ý nguyện riêng tư của mình.

(Giữ thinh lặng 10 giây)

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Chúa.

Bài Thương Khó: Mt 26: 14 - 27, 66

Chúa Nhặt Lễ Lá Năm A

LM: Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo Thánh Matthêu.

NK Khi ấy, một trong nhóm Mười Hai, tên là Giuđa Iscariô, đi gặp các thượng tế và nói với họ:

S. "Các ông cho tôi bao nhiêu, tôi nộp Người cho các ông?"

NK. Họ liền ấn định cho ba mươi đồng bạc. Và từ đó, hắn tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày thứ nhất tuần lễ ăn bánh không men, các môn đệ đến thưa Chúa Giêsu rằng:

S. "Thầy muốn chúng con sửa soạn cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua ở đâu?"

NK. Chúa Giêsu đáp:

LM. "Các con hãy vào thành, đến với một người kia nói rằng: Thầy bảo, giờ Ta đã gần, Ta sẽ mừng Lễ Vượt Qua với các môn đệ tại nhà ông".

NK. Các môn đệ làm như Chúa Giêsu truyền và sửa soạn Lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người ngồi bàn ăn với mười hai môn đệ.

Và khi các ông đang ăn, Người nói:

LM "Thầy nói thật với các con: có một người trong các con sẽ nộp Thầy".

NK. Môn đệ rất buồn rầu và từng người bắt đầu hỏi Người:

S. "Thưa Thầy, có phải con không?"

NK. Người trả lời rằng:

LM. "Kẻ giơ tay cùng chấm vào đĩa với Thầy, đó chính là kẻ nộp Thầy. Thực ra, Con Người sẽ ra đi như đã chép về Người, nhưng khôn cho kẻ sẽ nộp Con Người! Thà người đó đừng sinh ra thì hơn!"

NK. Giuđa, kẻ phản bội, cũng thưa Người rằng:

S. "Thưa Thầy, có phải con chăng?"

NK. Chúa đáp:

LM "Đúng như con nói".

NK. Vậy khi mọi người còn đang ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ mà phán:

LM "Các con hãy cầm lấy mà ăn, vì này là Mình Ta".

NK. Đoạn Người cầm lấy chén, tạ ơn, rồi trao cho các môn đệ mà phán:

LM. "Tất cả các con hãy uống chén này, vì này là Máu Ta, Máu Tân Ước, sẽ đổ ra cho nhiều người được tha tội. Thầy bảo các con: Từ nay, Thầy sẽ không còn uống chất nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống rượu mới cùng các con trong nước Cha Thầy".

NK. Sau khi hát thánh vịnh, Thầy trò liền lên núi Ôliu. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo các ông:

LM "Tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy trong chính đêm nay, vì có lời chép rằng: "Ta sẽ đánh chủ chăn, và các chiên trong đoàn sẽ tan tác". Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Galilêa trước các con".

NK. Phêrô liền thưa:

S. "Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, riêng con, con sẽ không bao giờ vấp phạm".

NK. Chúa Giêsu đáp:

LM "Thầy bảo thật con, chính đêm nay, trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần".

NK. Phêrô lại thưa:

S. "Dù có phải chết cùng Thầy, con sẽ không chối Thầy".

NK. Và tất cả các môn đệ cùng nói như vậy.

Rồi Chúa Giêsu cùng đi với các ông đến một chỗ gọi là Ghết-sêmani, và Người bảo các môn đệ:

LM "Các con hãy ngồi đây để Thầy đến đàng kia cầu nguyện".

NK. Đoạn Chúa đưa Phêrô và hai người con ông Giê-bê-đê cùng đi, Người bắt đầu cảm thấy buồn bực và sầu não. Lúc ấy, Người bảo các ông:

LM "Linh hồn Thầy buồn sầu đến nỗi chết được; các con hãy ở lại đây và thức với Thầy".

NK. Tiến xa hơn một chút, Người sấp mặt xuống, cầu nguyện và nói:

LM "Lạy Cha, nếu được, xin cho Con khỏi chén này! Nhưng đừng như ý Con muốn, một theo ý Cha muốn".

NK. Người trở lại cùng các môn đệ và thấy các ông đang ngủ, liền nói với Phêrô:

LM "Chẳng lẽ các con không thức cùng Thầy được lấy một giờ ư? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi lâm cơn cám dỗ: vì tinh thần thì lạnh lẽ, nhưng xác thịt thì yếu đuối".

NK. Rồi Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai mà rằng:

LM "Lạy Cha, nếu chén này không thể qua đi được mà Con phải uống, thì xin theo ý Cha".

NK. Đoạn Người trở lại và thấy các ông còn ngủ, vì mắt các ông nặng trĩu. Người để mặc các ông và đi cầu nguyện lần thứ ba, vẫn lại những lời như trước. Sau đó Người trở lại với các môn đệ và bảo:

LM "Bây giờ các con hãy ngủ và nghỉ ngơi đi! Này sắp đến giờ Con Người sẽ bị nộp trong tay những kẻ tội lỗi. Các con hãy chỗi dậy. Chúng ta hãy đi: này kẻ nộp Thầy đã tới gần".

NK. Người còn đang nói, thì đây, Giuđa, một trong nhóm mười hai, và cùng với y có lũ đông mang gươm giáo gậy gộc, do các thượng tế và kỳ lão trong dân sai đến. Vậy tên nội công đã dặn họ ám hiệu này:

S. "Hễ tôi hôn người nào, thì đó chính là Người, các ông hãy bắt lấy".

NK. Tức khắc Giuđa tới gần Chúa Giêsu và nói:

S. "Chào Thầy".

NK. Và nó hôn Người. Nhưng Chúa Giêsu bảo:

LM "Hỡi bạn, bạn đến đây làm chi?"

NK. Lúc đó chúng xông tới, tra tay bắt Chúa Giêsu. Ngay sau đó, một trong những người vẫn theo Chúa Giêsu, giơ tay rút gươm và chém tên đầy tớ thầy thượng tế đứt một tai. Chúa Giêsu liền bảo:

LM "Con hãy xỏ ngay gươm vào bao: vì tất cả những kẻ dùng gươm sẽ chết vì gươm. Nào con tưởng rằng Thầy không thể xin Cha Thầy và Ngài sẽ tức khắc gọi đến hơn mười hai cơ binh thiên thần sao? Mà như thế thì làm sao ứng nghiệm lời Kinh Thánh bảo: Sự thế phải như vậy?"

NK. Lúc đó Chúa Giêsu nói cùng đám đông rằng:

LM "Các người cầm gươm giáo gậy gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp ư? Hằng ngày Ta ngồi trong đền thờ, giữa các người, mà các người không bắt Ta. Nhưng tất cả sự đó xảy ra là để ứng nghiệm lời các tiên tri đã chép".

NK. Bây giờ các môn đệ bỏ Người và chạy trốn hết.

Những kẻ đã bắt Chúa Giêsu điệu Người đến thầy thượng tế Caipha. Nơi đây các luật sĩ và kỳ lão đã hội họp. Phêrô theo Người xa xa cho tới dinh thầy thượng tế. Rồi ông vào trong dinh ngồi cùng bọn đầy tớ, xem việc xảy ra thế nào. Vậy các thượng tế và tất cả công nghị tìm chứng gian cáo Chúa Giêsu để lên án xử tử Người. Và họ đã không tìm được, mặc dù đã có một số đông chứng nhân ra mắt. Sau cùng, hai người làm chứng gian đến khai rằng:

S. "Người này đã nói: Ta có thể phá đền thờ Thiên Chúa và xây cất lại trong ba ngày".

NK. Bây giờ thầy thượng tế đứng lên nói:

S. "Ông không trả lời gì về các điều những người này đã cáo ông ư?"

NK. Nhưng Chúa Giêsu làm thinh, nên thầy thượng tế bảo Người:

S. "Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, ta truyền cho ông hãy nói cho chúng ta biết: Ông có phải là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa không?"

NK. Chúa Giêsu trả lời:

LM "Ông đã nói đúng. Nhưng Ta nói thật với các ông: rồi đây các ông sẽ xem thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng, và sẽ đến trên đám mây".

NK. Bấy giờ thầy thượng tế xé áo mình ra và nói:

S. "Nó đã nói lộng ngôn! Chúng ta còn cần gì đến nhân chứng nữa? Đây các ngài vừa nghe lời lộng ngôn. Các ngài nghĩ sao?"

NK. Họ đáp lại:

***S.** "Nó đáng chết!"

NK. Bấy giờ chúng nhỏ vào mặt Người, đâm đánh Người, lại có kẻ tát vả Người mà nói rằng:

S. "Hỡi Kitô, hãy bói xem, ai đánh ông đó?"

NK. Còn Phêrô ngồi ở ngoài sân. Một đầy tớ gái lại gần và nói:

S. "Ông nữa, ông cũng đã theo Giêsu người xứ Galilêa".

NK. Nhưng ông chối trước mặt mọi người mà rằng:

S. "Tôi không hiểu chị muốn nói gì?"

NK. Khi ông lui ra đến cổng, một đầy tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó:

S. "Ông này cũng theo Giêsu người Nadarét".

NK. Ông thề mà chối rằng:

S. "Tôi không biết người ấy".

NK. Một lúc sau, mấy người đứng đó lại gần mà nói với Phêrô rằng:

S. "Đúng rồi, ngươi cũng thuộc bọn ấy. Vì chính giọng nói của ngươi tiết lộ tông tích ngươi".

NK. Bấy giờ ông rửa mà thề rằng: ông không hề biết người ấy. Tức thì gà gáy. Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã nói: "Trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần", và ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Trời vừa sáng, các thượng tế và kỳ lão trong dân hội họp bày mưu giết Chúa Giêsu. Họ trói Người và điệu đi nộp cho tổng trấn Phongxiô Philatô. Bấy giờ Giuđa, kẻ nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận, đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và kỳ lão mà nói rằng:

S. "Tôi đã phạm tội vì nộp máu người công chính".

NK. Nhưng họ trả lời:

S. "Can chi đến chúng tôi! Mặc kệ anh!"

NK. Anh ta ném những đồng bạc đó vào trong đèn thờ và ra đi thất cổ. Các thượng tế lượm lấy bạc đó và nói:

S. "Không nên để bạc này vào kho vì là giá máu".

NK. Sau khi bàn bạc, họ lấy tiền đó mua thửa ruộng của người thợ gốm làm nơi chôn cất những người ngoại kiều. Bởi thế, ruộng ấy cho đến ngày nay được gọi là Haseldama, nghĩa là ruộng máu. Như vậy là ứng nghiệm lời tiên tri Giêrêmia nói: "Chúng đã lấy ba mươi đồng bạc là giá do con cái Israel đã mặc cả mà bán Đấng cao trọng. Và họ mang tiền đó mua ruộng của người thợ gốm như lời Chúa đã truyền cho tôi".

Vậy Chúa Giêsu đứng trước quan tổng trấn, và quan hỏi Người rằng:

S. "Ông có phải là Vua dân Do-thái không?"

NK. Chúa Giêsu đáp:

LM "Ông nói đúng!"

NK. Nhưng khi các thượng tế và kỳ lão tố cáo Người thì Người không trả lời chi cả. Bấy giờ Philatô bảo Người:

S. "Ông không nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao?"

NK. Chúa Giêsu cũng không đáp lại về một điều nào, khiến quan tổng trấn hết sức ngạc nhiên.

Vào mỗi dịp lễ trọng, quan tổng trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Lúc ấy có một phạm nhân nổi tiếng tên là Baraba. Vậy Philatô nói với dân chúng đã tụ tập lại đó rằng:

S. "Các người muốn ta phóng thích ai, Baraba hay Giêsu mà người ta vẫn gọi là Kitô?"

NK. Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét mà chúng đã nộp Người. Vậy trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói cùng quan rằng:

S. "Xin ông đừng can thiệp gì đến vụ người công chính ấy, vì hôm nay trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy".

NK. Nhưng các thượng tế và kỳ lão xúi giục dân xin tha Baraba và giết Chúa Giêsu. Quan lại lên tiếng hỏi họ:

S. "Trong hai người đó các người muốn ta phóng thích ai?"

NK. Họ thưa:

****Ca Đoàn.** "Baraba!"

NK. Philatô hỏi:

S. "Vậy đối với Giêsu gọi là Kitô, ta phải làm gì?"

NK. Họ đồng thanh đáp:

****Ca Đoàn.** "Đóng đinh nó đi!"

NK. Quan lại hỏi:

S. "Nhưng người này đã làm gì nên tội?"

NK. Chúng càng la to:

****Ca Đoàn.** "Đóng đinh nó đi!"

NK. Bấy giờ Philatô thấy mất công, lại thêm náo động, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói:

S. "Ta vô can về máu người công chính này, mặc kệ các người".

NK. Toàn dân đáp:

****Ca Đoàn.** "Hãy để cho máu nó đổ trên chúng tôi và trên con cái chúng tôi".

NK. Bấy giờ quan phóng thích Baraba cho họ, còn Chúa Giêsu thì trao cho họ đánh đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá.

Bấy giờ lính tổng trấn liền điệu Chúa Giêsu vào trong công đường và tập hợp cả cơ đội lại chung quanh Người. Họ lột áo Người ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người và trao vào tay mặt Người một cây sậy, họ quỳ gối trước mặt Người mà nhạo báng rằng:

S. "Tâu vua dân Do-thái!"

NK. Đoạn họ khắc nhổ vào Người và lấy cây sậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. Lúc đi ra, họ gặp một người thành Xyrênê tên là Simon, liền bắt ông vác đỡ thánh giá cho Người.

Họ đi đến một nơi gọi là Golgotha, nghĩa là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hoà với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng không muốn uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri

rằng: "Chúng đã chia nhau áo Ta, còn áo ngoài của Ta, chúng đã bắt thăm". Rồi họ ngồi lại canh Người. Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau: Người này là Giêsu, vua dân Do-thái. Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, một tên bên tả.

Những người đi ngang qua, lắc đầu chế diễu Người và nói:

S. "Kìa, người là kẻ phá đền thờ và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình đi, nếu là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi!"

NK. Các thượng tế cùng luật sĩ và kỳ lão cũng chế nhạo Người rằng:

S. "Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu nổi chính mình! Nếu nó là vua dân Do-thái, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trông cậy Thiên Chúa, nếu Ngài thương nó thì bây giờ Ngài hãy cứu nó, vì nó nói: "Ta là Con Thiên Chúa!"

NK. Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người cũng nhục mạ Người như thế. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín thì Chúa Giêsu kêu lớn tiếng:

LM "Eli, Eli, lema sabachtani!"

NK. Nghĩa là:

LM "Lạy Chúa con, lạy Chúa con! sao Chúa bỏ con!"

NK. Có mấy người đứng đó nghe vậy nói rằng:

S. "Nó gọi tiên tri Elia".

NK. Lập tức một người trong bọn chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy dấm và cuốn vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo:

S. "Hãy chờ xem Elia có đến cứu nó không?"

NK. Đoạn Chúa Giêsu lại kêu lên lớn tiếng và trút hơi thở.

(Quỳ gối thỉnh lặng thờ lạy trong giây lát)

NK. Bỗng nhiên màn đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt ra. Các mồ mả mở tung và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người. Còn viên sĩ quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giêsu, thấy đất chuyển động và các sự xảy ra, thì thất kinh sợ hãi và nói:

S. "Đúng người này là Con Thiên Chúa".

NK. Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng xa xa; họ là những người đã theo giúp Chúa Giêsu từ xứ Galilêa. Trong số đó có Maria Mađalêna, Maria mẹ của Giacôbê và Giuse, và mẹ các người con của Giêbêđê.

Tới chiều có một người giàu sang quê ở Arimathia tên là Giuse, cũng đã làm môn đệ Chúa Giêsu, ông đi gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Bấy giờ Philatô truyền giao xác cho ông. Vậy ông Giuse lấy xác, liệm trong một khăn sạch, và đặt trong mồ mà ông đã cho đục trong đá, rồi ông lăn một tảng đá lớn lấp cửa mồ lại và ra về. Còn Maria Madalêna và bà Maria kia cùng ngồi đó nhìn vào mồ.

Hôm sau, tức là sau ngày chuẩn bị mừng lễ, các thượng tế và biệt phái đến dinh Philatô trình rằng:

S. "Thưa ngài, chúng tôi nhớ, lúc sinh thời tên bịp bợm ấy có nói: "Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại". Vậy xin ngài truyền lệnh cho canh mồ đến ngày thứ ba, kéo môn đệ nó lấy trộm xác rồi phao đồn với dân chúng rằng: Người đã từ cõi chết sống lại! Và như thế, sự gian dối này lại còn tai hại hơn trước".

NK. Philatô trả lời:

S. Các ông đã có lính canh thì cứ đi mà canh như ý.

NK. Họ liền đi và đóng ấn niêm phong tảng đá và cắt lính canh giữ mồ.

At the Procession with Palms –

Gospel: Matthew 21:1-11

When Jesus and the disciples drew near Jerusalem and came to Bethphage on the Mount of Olives, Jesus sent two disciples, saying to them, "Go into the village opposite you, and immediately you will find an ass tethered, and a colt with her. Untie them and bring them here to me. And if anyone should say anything to you, reply, 'The master has need of them.' Then he will send them at once." This happened so that what had been spoken through the prophet might be fulfilled: *Say to daughter Zion, "Behold, your king comes to you, meek and riding on an ass, and on a colt, the foal of a beast of burden."*

The disciples went and did as Jesus had ordered them. They brought the ass and the colt and laid their cloaks over them, and he sat upon them. The very large crowd spread their cloaks on the road, while others cut branches from the trees and strewed them on the road. The crowds preceding him and those following kept crying out and saying: "Hosanna to the Son of David; blessed is he who comes in the name of the Lord; hosanna in the highest."

And when he entered Jerusalem the whole city was shaken and asked, "Who is this?" And the crowds replied, "This is Jesus the prophet, from Nazareth in Galilee."

The Gospel of the Lord

Reading I: Isaiah 50:4-7

The Lord GOD has given me a well-trained tongue, that I might know how to speak to the weary a word that will rouse them. Morning after morning he opens my ear that I may hear; and I have not rebelled, have not turned back. I gave my back to those who beat me, my cheeks to those who plucked my beard; my face I did not shield from buffets and spitting. The Lord GOD is my help, therefore I am not disgraced; I have set my face like flint, knowing that I shall not be put to shame.

The Word of the Lord.

Responsorial Psalm: Psalm 22:8-9, 17-18, 19-20, 23-24

R. (2a) My God, my God, why have you abandoned me?

All who see me scoff at me;

they mock me with parted lips, they wag their heads:

"He relied on the LORD; let him deliver him,

let him rescue him, if he loves him."

R. My God, my God, why have you abandoned me?

Indeed, many dogs surround me,

a pack of evildoers closes in upon me;

They have pierced my hands and my feet;

I can count all my bones.

R. My God, my God, why have you abandoned me?

They divide my garments among them,

and for my vesture they cast lots.

But you, O LORD, be not far from me;

O my help, hasten to aid me.

R. My God, my God, why have you abandoned me?

I will proclaim your name to my brethren;

in the midst of the assembly I will praise you:

“You who fear the LORD, praise him;
all you descendants of Jacob, give glory to him;
revere him, all you descendants of Israel!”

R. My God, my God, why have you abandoned me?

Reading II: Philippians 2:6-11

Christ Jesus, though he was in the form of God, did not regard equality with God something to be grasped. Rather, he emptied himself, taking the form of a slave, coming in human likeness; and found human in appearance, he humbled himself, becoming obedient to the point of death, even death on a cross. Because of this, God greatly exalted him and bestowed on him the name which is above every name, that at the name of Jesus every knee should bend, of those in heaven and on earth and under the earth, and every tongue confess that Jesus Christ is Lord, to the glory of God the Father.

The Word of the Lord.

Verse before the Gospel: Philippians 2:8-9

Christ became obedient to the point of death, even death on a cross.

Because of this, God greatly exalted him and bestowed on him the name which is above every name.

Reflections

-Follow Christ and the disciples. Am I committing myself more like Christ, or drifting further away like the disciples?